

अलिकुलकोकिलललिते नेष्यति सखि सुरभिसमयेऽसौ ” ॥

अत्र नेष्यति अपि तर्हि एष्यत्येवेति काक्का व्यज्यते ॥

चेष्टावैशिष्ट्ये यथा ।

“सङ्केतकालमनसं विटं ज्ञात्वा विदग्धया ।

हसन्नेत्रार्पिताकूतं लीलापद्मं निमीलितं” ॥

अत्र सन्ध्या सङ्केतकाल इति पद्मनिमीलनादिचेष्टया कयाचित् द्योत्यते । एवं वक्तादीनां व्यस्तसमस्तानां वैशिष्ट्ये बोद्धव्यं ॥

(२९) त्रैविध्यादियमर्थानां प्रत्येकं त्रिविधा मता ।

अर्थानां वाच्यलक्ष्यव्यञ्ज्यत्वेन त्रिरूपतया सर्वा अप्यनन्त-
रोक्ता व्यञ्जनास्त्रिविधाः ॥ तत्र वाच्यार्थस्य व्यञ्जना यथा ।
“कालो मधुः” इत्यादि ॥ लाक्ष्यार्थस्य यथा । “निःशेषच्युत-
चन्दनं” इत्यादि ॥ व्यञ्ज्यार्थस्य यथा । “उअ णिच्चलेत्यादि” ॥
प्रकृतिप्रत्ययव्यञ्जनत्वन्तु प्रपञ्चयिष्यते ।

(३०) शब्दबोध्यो व्यनक्त्यर्थः शब्दोऽप्यर्थान्तराश्रयः ॥

एकस्य व्यञ्जकत्वे तदन्यस्य सहकारिता ।

यतः शब्दो व्यञ्जकत्वेऽर्थान्तरमपेक्षते अर्थोऽपि शब्दं तदे-
कस्य व्यञ्जकत्वे अन्यस्य सहकारिताऽवश्यमङ्गीकार्या ॥

(३१) अभिधादित्रयोपाधिवैशिष्ट्यात्त्रिविधो मतः ॥

शब्दोऽपि वाचकस्तद्वक्तृको व्यञ्जकस्तथा ।